

**Đạt được Đức Chúa Trời để được Đức Chúa Trời biến đổi
vì mục đích của Đức Chúa Trời**

Đọc Kinh văn: Gióp 42:1-6; 2 Cô. 3:8-9; 4:10-12, 16-18; 5:18-20

I. Ý định của Đức Chúa Trời đối với Gióp là khiến ông trở nên một người sống trong khả tượng thuộc trời và trong thực tại của gia tế Đức Chúa Trời:

- A. Kinh nghiệm của Gióp là một bước đi được Đức Chúa Trời thực hiện trong gia tế thần thượng của Ngài để tiến hành việc thiêu hủy và tước bỏ một Gióp tự mãn nhằm phá hủy Gióp để Đức Chúa Trời có cách tái xây dựng ông bằng chính Đức Chúa Trời, và dẫn ông vào sự tìm kiếm Đức Chúa Trời sâu xa hơn, hầu cho ông có thể đạt được Đức Chúa Trời thay vì các phước hạnh của Ngài và những điều ông đạt được trong sự hoàn hảo và phẩm hạnh của ông—Phil. 3:10-14; 1 Cô. 2:9; 8:3; Xuất. 20:6; 1 Sứ. 16:10-11; 22:19a; 2 Sứ. 12:14; 26:3-5; 34:1-3a; Thi. 24:6; 27:4, 8; 105:4; 119:2, 10; Hê. 11:6.
- B. Người không quan tâm đến Đức Chúa Trời có thể đạt được nhiều điều và dường như thịnh vượng (Thi. 73:1-15); tuy nhiên, người quan tâm đến Đức Chúa Trời sẽ bị Đức Chúa Trời giới hạn và thậm chí bị Đức Chúa Trời tước bỏ nhiều điều; ý định của Đức Chúa Trời đối với những người tìm kiếm Ngài là họ có thể tìm thấy mọi sự trong Ngài và không bị sao nhãng khỏi sự vui hưởng Ngài tuyệt đối (cc. 16-28).
- C. Mục đích của Đức Chúa Trời trong việc xử lý dân thánh của Ngài là họ sẽ trở nên trống không khỏi mọi sự và chỉ nhận Đức Chúa Trời là phần lợi của họ (Phil. 3:8; đc. Thi. 73:25-26); khát vọng của lòng Đức Chúa Trời là chúng ta đạt được Ngài là sự sống, sự cung ứng sự sống, và mọi sự cho bản thể chúng ta cách đầy đủ (La. 8:10, 6, 11; đc. Côl. 1:17b, 18b).
- D. Để sống trong thực tại của gia tế Đức Chúa Trời cùng với sự ban phát thần thượng của Ngài, chúng ta cần Đức Chúa Trời xây dựng chính Ngài vào trong cấu tạo nội tại của chúng ta hầu cho toàn bản thể chúng ta được tái cấu tạo Christ:
 - 1. Như được mặc khải trong các Thư tín của Phao-lô, mục đích của Đức Chúa Trời trong việc xử lý chúng ta là tước bỏ mọi sự khỏi chúng ta và thiêu hủy chúng ta hầu chúng ta có thể đạt được Đức Chúa Trời càng hơn—2 Cô. 4:16-18.
 - 2. Sự xây dựng Hội thánh là bởi Christ lập nhà Ngài trong lòng chúng ta, tức là bởi Christ xây dựng chính Ngài vào trong chúng ta, làm cho lòng chúng ta, cấu tạo nội tại của chúng ta, nên nhà của Ngài—Êph. 3:16-21.
- E. Trong Christ, Đức Chúa Trời được cấu tạo vào trong con người, con người được cấu tạo vào trong Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời và con người được hòa quyện với nhau nên một thực thể, Thần–nhân; điều này ngụ ý rằng ý định của Đức Chúa Trời trong gia tế của Ngài là làm cho Ngài trở nên con người để làm cho con người trở nên Đức Chúa Trời trong sự sống và bản chất nhưng không trong Thần cách—2 Sa. 7:12-14a; La. 1:3-4; Mat. 22:41-45; Gi. 14:6a; 10:10b; 1 Cô. 15:45b; Gi. 6:63; 2 Cô. 3:6; 1 Gi. 5:16a.

II. Gia tế của Đức Chúa Trời là Đức Chúa Trời trở nên con người trong xác thịt qua sự nhục hóa để con người có thể trở nên Đức Chúa Trời trong Linh qua sự biến đổi hầu xây dựng Đức Chúa Trời vào trong con người và con người vào trong Đức Chúa Trời để đạt được một Thần–nhân tập thể:

- A. Những sự biến đổi kì diệu, tuyệt vời, huyền nhiệm, và bao-hàm-tất-cả nhất của Đức Chúa Trời đời đời và Tam Nhất trong việc Ngài trở nên con người là chuyển động của Đức Chúa Trời trong con người để hoàn thành gia tế đời đời của Ngài—Mi. 5:2; Gi. 1:14, 29; 3:14; 12:24; Công. 13:33; 1 Phi. 1:3; 1 Cô. 15:45b; Công. 2:36; 5:31; Hê. 4:14; 9:15; 7:22; 8:2:
 - 1. Những sự biến đổi này là tiến trình mà Đức Chúa Trời Tam Nhất đã trải qua trong việc trở nên một Thần–nhân, mang thần tính vào trong nhân tính và hòa quyện

thần tính với nhân tính như một nguyên mẫu hầu tái sản sinh hàng loạt Thần-nhân; Ngài là hiện thân của Đức Chúa Trời Tam Nhất, đem Đức Chúa Trời đến với con người và làm cho Đức Chúa Trời trở nên có thể tiếp xúc được, sờ chạm được, nhận lãnh được, kinh nghiệm được, bước vào được, và vui hưởng được—Gi. 1:14; Côl. 2:9; La. 8:28-29.

2. Đức Chúa Trời nói về những sự biến đổi này trong Ô-sê 11:4 bằng cách nói: “Ta sẽ dùng dây nhân tình, / dùng xích yêu thương mà kéo chúng nó đến”; cụm từ *dây nhân tình, xích yêu thương* hàm ý rằng Đức Chúa Trời yêu chúng ta bằng tình yêu thần thượng nhưng không trên bình diện thần tính mà trên bình diện nhân tính; tình yêu của Đức Chúa Trời là thần thượng nhưng tình yêu ấy chạm đến chúng ta bằng dây nhân tình, tức là qua nhân tính của Christ:
 - a. Những dây (những sự biến đổi, tiến trình) mà qua đó Đức Chúa Trời kéo chúng ta bao gồm sự nhục hóa, đời sống làm người, sự đóng đinh, phục sinh, và thăng thiên của Christ; chính bởi tất cả những bước này của Christ trong nhân tính Ngài mà tình yêu của Đức Chúa Trời trong sự cứu rỗi của Ngài chạm đến chúng ta—Giê. 31:3; Gi. 3:14, 16; 6:44; 12:32; La. 5:5, 8; 1 Gi. 4:8-10, 16, 19.
 - b. Ngoài Christ, tình yêu trường tồn của Đức Chúa Trời, tình yêu bất biến và chinh phục của Ngài không thể thắng thế đối với chúng ta; tình yêu bất biến của Đức Chúa Trời đang thắng thế vì đó là tình yêu trong Christ, với Christ, bởi Christ, và cho Christ.
 - c. Tình yêu trường tồn của Đức Chúa Trời luôn chiến thắng; cuối cùng, dù chúng ta thất bại hay sai lầm, tình yêu của Đức Chúa Trời vẫn giành được chiến thắng—La. 8:35-39.
- B. Sự biến đổi con người ba phần là chuyển động của Đức Chúa Trời để thần hóa con người, cấu tạo con người bằng Đức Chúa Trời Tam Nhất đã-trải-qua-tiến-trình và được tổng kết; khi Đức Chúa Trời hiện ra với Gióp, ông nhìn thấy Đức Chúa Trời để đạt được Đức Chúa Trời, được Đức Chúa Trời biến đổi cho mục đích của Đức Chúa Trời—Gióp 38:1-3; 42:1-6; 2 Cô. 3:16-18; Hê. 12:1-2a:
 1. Nhìn thấy Đức Chúa Trời dẫn đến sự biến đổi bản thể chúng ta theo hình ảnh của Đức Chúa Trời; do đó, càng nhìn xem Ngài là Linh tổng kết trong linh chúng ta, chúng ta càng nhận lãnh mọi thành phần của Ngài vào trong bản thể chúng ta như là yếu tố thần thượng để loại bỏ yếu tố cũ của chúng ta hầu toàn bản thể chúng ta trở nên mới; đời sống Cơ Đốc của chúng ta không phải là vấn đề thay đổi bên ngoài mà là được biến đổi từ bên trong—2 Cô. 3:18; Thi. 27:4; Ga. 6:15-16.
 2. Chúng ta có thể cứ ở trong tiến trình biến đổi hằng ngày bằng cách xoay lòng chúng ta về Chúa để chúng ta có thể ngắm xem và phản chiếu Ngài với mặt không mạng che; mặt không mạng che là một lòng xoay về Chúa—2 Cô. 3:16, 18:
 - a. Xoay lòng chúng ta về Chúa là yêu Chúa; càng yêu Chúa, lòng chúng ta sẽ càng mở ra cho Chúa, và Ngài sẽ có con đường lan rộng từ linh chúng ta sang mọi phần của lòng chúng ta.
 - b. Xoay lòng chúng ta về Chúa, mở lòng chúng ta cho Chúa, là chìa khóa để chúng ta lớn lên trong sự sống; chúng ta có thể mở lòng mình cho Chúa chỉ bằng cách nói với Chúa: “Chúa ơi, con yêu Ngài, con muốn làm hài lòng Ngài.”
 - c. Khi chúng ta ngắm xem Chúa ngày qua ngày trong mọi hoàn cảnh của mình (Thi. 27:4), chúng ta sẽ phản chiếu vinh hiển của Chúa và được biến đổi nên hình ảnh của Ngài từ vinh hiển đến vinh hiển.
 - d. Nhiều Cơ Đốc nhân không vui mừng vì Linh bên trong họ không vui mừng (Êph. 4:30; đc. Thi. 16:11; 43:4; Công. 3:19-20; Xuất. 33:11, 14-17; Hê. 1:9; Giê. 15:16; Gi. 15:9-11; 1 Gi. 1:3-4; 2 Gi. 12; Phil. 4:4); nếu chúng ta không xoay lòng mình về Chúa để Linh của Chúa lan từ linh chúng ta sang lòng chúng ta, chúng ta sẽ cảm thấy bị kìm hãm và đè nén.

- e. Nơi nào có Linh của Chúa, nơi đó có tự do (2 Cô. 3:17); nếu người nào nói buồn nhóm buồn chán thì chúng ta phải nhận thức rằng chính người ấy buồn chán bên trong; nhưng khi xoay lòng về Chúa, chúng ta vui hưởng Linh là sự tự do của chúng ta.
 - f. Một khi Linh giải phóng có con đường để lan vào mọi phần của lòng chúng ta thì chúng ta được phóng thích, vượt trời, và tự do; sự tự do này là vinh hiển, đó là hiện diện của Đức Chúa Trời và sự biểu lộ Đức Chúa Trời; chúng ta cảm thấy cao quý, vinh dự, và vinh hiển vì chúng ta đang được biến đổi nên hình ảnh của Ngài—c. 18; Sáng. 1:26.
- C. Sự biến đổi chuyển chúng ta từ một hình dạng, hình dạng của người cũ, sang một hình dạng khác, hình dạng của người mới; Chúa hoàn tất công tác biến đổi này bởi sự giết chết của sự chết Đấng Christ—2 Cô. 4:10-12, 16-18:
1. Trong 2 Cô-rin-tô 4:10, Phao-lô nói chúng ta luôn mang lấy trong thân thể việc Jesus bị đặt vào sự chết; *đặt vào sự chết* nghĩa là sự giết chết; sự chết của Christ giết chết chúng ta—1 Cô. 15:31, 36; Gi. 12:24-26; 2 Cô. 1:8-9.
 2. Sự chết của Christ ở trong Linh tổng hợp; Linh là sự áp dụng sự chết của Christ và hiệu năng của sự chết ấy—Xuất. 30:22-25; La. 8:13.
 3. Đời sống Cơ Đốc là đời sống lúc nào cũng ở dưới sự giết chết bởi Linh tổng hợp; sự giết chết hàng ngày này được thực hiện bởi Linh nội cư cùng với hoàn cảnh là vũ khí giết chết.
 4. Dưới sự sắp xếp thân thượng và có tế trị của Đức Chúa Trời, mọi sự tương tác để tốt cho chúng ta, để biến đổi chúng ta, qua sự giết chết của sự chết Đấng Christ; “tốt” trong La Mã 8:28 không liên quan đến con người, vấn đề, hay những điều vật lí; chỉ có một Đấng là tốt—Đức Chúa Trời—Lu. 18:19:
 - a. Mọi người, mọi vấn đề, và mọi điều liên quan đến chúng ta đều là phương tiện để Thánh Linh làm điều tốt cho chúng ta hầu chúng ta có thể được chất lên sự tốt lành (Thi. 68:19a), được chất lên chính Đức Chúa Trời Tam Nhất (đc. Sáng. 45:5; 50:20).
 - b. Mọi người và mọi hoàn cảnh liên quan đến chúng ta đều được Linh của Đức Chúa Trời sắp xếp để tương thích với công tác của Ngài bên trong chúng ta hầu chúng ta được biến đổi và được đồng hóa theo hình ảnh của Con trưởng Đức Chúa Trời—đc. Mat. 10:29-31.
- D. Sự biến đổi được thực hiện bên trong chúng ta khi chúng ta kinh nghiệm sự kỉ luật của Thánh Linh—La. 8:2, 28-29; Hê. 12:5-14:
1. Công tác của Linh bên trong chúng ta là cấu tạo một bản thể mới cho chúng ta, nhưng công tác của Linh bên ngoài là phá hủy mọi phương diện của bản thể thiên nhiên chúng ta thông qua hoàn cảnh—đc. Giê. 48:11.
 2. Chúng ta nên hợp tác với Linh đang vận hành bên trong và chấp nhận hoàn cảnh mà Đức Chúa Trời sắp xếp cho chúng ta—Phil. 4:12; Êph. 3:1; 4:1; 6:20; 1 Cô. 7:24.

III. Chức vụ là vấn đề khai thị cộng với sự chịu khổ—tức những gì chúng ta thấy được tác thành vào trong chúng ta qua sự chịu khổ; do đó, những gì chúng ta cung ứng là những gì chúng ta là:

- A. Dù có nhiều chấp sự nhưng chỉ có một chức vụ—chức vụ của giao ước mới để hoàn tất gia tể Tân Ước của Đức Chúa Trời; công tác của chúng ta với Christ là để thực hiện chức vụ duy nhất này, tức cung ứng Christ cho người khác để xây dựng Thân thể Ngài—Công. 1:17; Êph. 4:11-12; 1 Ti. 1:12; 2 Cô. 4:1; 6:1a.
- B. Toàn Thân thể chỉ có một chức vụ tập thể duy nhất, nhưng vì chức vụ này là sự phụng sự của Thân thể Đấng Christ và vì Thân thể có nhiều chi thể nên tất cả các chi thể đều có chức vụ của riêng mình để thực hiện chức vụ duy nhất này—Công. 20:24; 21:19; 2 Ti. 4:5; Côi. 4:17.

- C. Chức vụ là để cung ứng Christ mà chúng ta kinh nghiệm, và chức vụ này được cấu tạo, sản sinh và thành hình bởi những kinh nghiệm về sự phong phú của Christ mà chúng ta đạt được qua những nỗi khổ, những áp lực mang tính thiêu hủy, và công tác giết chết của thập tự giá—Công. 9:15-16; Côl. 1:24; Phil. 3:10; 1 Ti. 4:6; 2 Cô. 1:4-6, 8-9, 12; 3:3, 6:
1. Chức vụ của Linh là để chúng ta đạt đến đỉnh cao của khả thi thần thượng bởi việc chúng ta cung ứng Christ là Linh, Đấng ban sự sống—cc. 8-9, 6, 3; Khải. 22:17a.
 2. Chức vụ của sự công chính là để chúng ta bước vào nếp sống Thần–nhân bằng cách cung ứng Christ không chỉ là sự công chính khách quan của chúng ta mà còn là sự công chính chủ quan và được chúng ta sống ra để biểu lộ Christ cách đích thực—La. 5:17; Phil. 3:9; Khải. 19:8.
 3. Chức vụ của sự phục hòa là để chúng ta chặn dắt người khác theo Đức Chúa Trời (trong sự hiệp một với Christ trong chức vụ chặn dắt thuộc trời của Ngài) bằng cách cung ứng Christ là lời phục hòa hầu chúng ta có thể đem dân của Đức Chúa Trời vào trong linh họ là Nơi chí thánh để họ trở nên những người ở trong linh—2 Cô. 5:18-20; Gi. 21:15-17; 1 Phi. 5:2-4; 2:25; Khải. 1:12-13; Hê. 10:19, 22; 1 Cô. 2:15.
 4. Bởi chúng ta hoàn toàn bước vào một chức vụ tuyệt diệu như vậy trong ba phương diện mà Chúa mới có được con đường để đem Hội thánh vào một cuộc phục hưng mới.
- D. Khổ nạn là sự thăm viếng và sự nhục hóa ngọt ngào của ân điển cùng với mọi sự phong phú của Christ; ân điển thăm viếng chúng ta chủ yếu dưới hình thức khổ nạn—2 Côr. 12:7-10:
1. Qua các khổ nạn, hiệu năng giết chết của thập tự giá Đấng Christ trên bản thể thiên nhiên của chúng ta được áp dụng cho chúng ta bởi Thánh Linh, mở đường cho Đức Chúa Trời của sự phục sinh thêm chính Ngài vào trong chúng ta—1:8-9; 4:16-18.
 2. Khổ nạn sinh nhẫn nại, là điều sinh ra phẩm chất của sự tôi luyện—tức một phẩm chất hay thuộc tính được chuẩn thuận ra từ sự nhẫn nại và trải nghiệm khổ nạn cùng thử nghiệm—La. 5:3-4.
- E. Đức Chúa Trời đã đổ chính Ngài là tình yêu vào lòng chúng ta bằng Thánh Linh, Đấng đã được ban cho chúng ta, là quyền năng thôi thúc bên trong chúng ta để chúng ta thừa sức chinh phục trong mọi khổ nạn của mình; vì vậy, khi nhẫn nại trong bất cứ khổ nạn nào, chúng ta không bị làm cho hổ thẹn nhưng sống Christ để tôn đại Ngài—c. 5; 8:31-39; 2 Cô. 5:14-15; Phil. 1:19-21a.